

Komentář k prvnímu čtení

Kniha Deuteronomium je pojata jako Mojžíšovo shrnutí všech událostí záchrany z Egypta. Opakuje, ale také znovu interpretuje celý Zákon. Čtvrtá kapitola je závěrem úvodní části. Autor nejprve připomíná dějiny vyjití z egyptského zajetí, a tak staví před oči Izraelitů velikost Boží. Po textu, který čteme, se bude citovat Desatero. (Pramen: vira.cz)

Mojžíš řekl lidu: „Ptej se dávných dob, které tě předcházely ode dne, kdy Bůh stvořil člověka na zemi, ptej se od jednoho konce nebes k druhému: stalo se někdy něco tak velkého nebo bylo něco podobného slyšet, aby nějaký národ slyšel hlas Boha, mluvícího z ohně, jako jsi slyšel ty, a zůstal naživu? Nebo zkusil nějaký bůh přijít a vyvolit si národ uprostřed jiného národa zkouškami, znameními, divy, bitvami, mocnou rukou, napřaženým ramenem, úžasnými děsnými činy, jak pro vás to všechno učinil Hospodin, váš Bůh, před vašimi zraky v Egyptě? Uznej to dnes a uvaž v srdci: je to Hospodin, Bůh nahoře na nebi jako dole na zemi; není jiného boha. Zachovávej jeho nařízení a jeho příkazy, které ti dnes přikazuji, abys byl šťastný ty a tvoji synové po tobě, abys dlouho žil na zemi, kterou ti Hospodin, tvůj Bůh, dává navždy.“ Dt 4,32-34.39-40

Dnešní evangelium

Jedenáct učedníků odešlo do Galileje na horu, kam jim Ježíš určil. Uviděli ho a klaněli se mu, někteří však měli pochybnosti. Ježíš k nim přistoupil a promluvil: „Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. Jděte tedy, získejte za učedníky všechny národy, křtěte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého a učte je zachovávat všechno, co jsem vám přikázal. Hle, já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa!“ (Mt 28,16-20)

Zamyšlení

Bůh není osamělý vlk ani samotářský opuštěný blouznivec, který by se doprošoval trochy lásky, či se dokonce z nedostatku lásky mstil. Bůh žije intenzivním vnitřním životem postaveným na lásce Otce k Synovi a Syna k Otci. Touto sdílenou láskou je Duch svatý. Bůh tak není ani smutný, ani opuštěný, ale šťastný a plný života. A z tohoto vnitřního zdroje tryská touha dávat život i dál. Tento zdroj vzájemné lásky Otce a Syna motivuje Boha ke stvoření člověka i k jeho záchraně. Smíme dnes zakusit alespoň zlomek nebe, tedy vztahu milujících božských osob. (Pramen: vira.cz)

Modlitba

Bože, neprosím o zázraky a vidění,

ale o sílu pro všední den.

Dej, ať vždy znovu vybědnu z denního stereotypu,
z únavné jednotvárnosti i roztěkanosti, ze strachu a nudy.

Chtěl bych najít sám sebe. Pomoz mi!

MYŠLENKY PRO ŽIVOT

- Přirozenost a nadpřirozenost – dva protivníci, kteří dovedou výborně spolupracovat.
- Hluchému srdci se zdá, že Bůh mlčí.
- Mnoho Božích dětí si neumí hrát jinde než na vlastním písečku.

VÁCLAV Č. 17. (2018)

27.5. 2018

Týdeník

římskokatolické farnosti
sv. Václava v Lovosicích
Zahradní 32/2,
410 02 Lovosice
webové stránky:
farnostlovosice.cz

Slavnost Nejsvětější Trojce

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY:

LOVOSICE	Út – v 17.30
	St – v 17.30
	Čt – v 7.30
	Pá – v 17.30
	Ne – v 9.00
SULEJOVICE	Ne – v 10.30
DD MILEŠOV	Pá – v 9.00
VELEMÍN	So – v 10.00

Modlitební skupina - Út v 16.30

Srdečně zvú na májové a pak na červnové pobožnosti - vždy po mši svaté

INTENCE MŠÍ SV.

Ne 27.5. 2018 v 9.00 za ř rodiče Antonína a Vlastu
Sulejovice **v 10.30**
Ne 3.6. 2018 v 9.00 za ř rodiče Jaromíra a Boženu
Sulejovice **v 10.30**

„YOUCAT“

(Katechismus Katolické Církve v otázkách a odpovědích)

283. Jaké je znění blahoslavenství?

Blahoslavení chudí v duchu,
neboť jejich je nebeské království.

Blahoslavení plačící, neboť oni budou potěšeni.

Blahoslavení tiší,
neboť oni dostanou zemi za dědictví.

Blahoslavení, kdo lační a žízní po spravedlnosti, neboť oni budou nasyčeni.

Blahoslavení milosrdní, neboť oni dojdou milosrdenství.

Blahoslavení čistého srdce, neboť oni budou vidět Boha.

Blahoslavení tvůrci pokoje, neboť oni budou nazváni Božími syny.

Blahoslavení, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost, neboť jejich je nebeské království.

Blahoslavení jste, když vás budou kvůli mně tupit, pronásledovat a vyhaně vám přisuzovat každou špatnost; radujte se a jásejte, neboť máte v nebi velkou odměnu. (Mt. 5,3-12)

NĚKTERÉ PAMÁTKY V TÝDNU

30. května – **svátek sv. Zdislavy, patronky litoměřické diecéze**

31. května – **svátek Navštívení Panny Marie**

Svátek nám připomíná setkání P. Marie s matkou Jana Křtitele, svatou Alžbětou. Na jeho zavedení má zásluhu pražský arcibiskup Jan z Jenštejna, který jej poprvé slavil r. 1386 jako prosbu o Mariinu přimluvu za sjednocení rozdělené církve. K oslavě 28.4. složil i latinské texty.

Počátky svátku však sahají až k sv. Bonaventurovi, který k svátku Navštívení složil pro františkánský řád veršované modlitby již r.1236. Svátek se slavil 2.7. podle františkánského zvyku i po rozšíření na celou církev papežem Urbanem VI. na naléhání Jana z Jenštejna za odstranění rozkolu v západní Církvi. Prakticky se jeho slavení ujalo až po husitských válkách a za pomoci usnesení basilejského koncilu r.1441.

Jan z Jenštejna si přál slavení svátku mezi Zvěstováním Páně a narozením Jana Křtitele. K tomuto přesunu na 31. květen došlo až při úpravě kalendáře r.1969 za Pavla VI. Svátek zároveň završuje i měsíc zasvěcený Panně Marii.

2. června – nez. pam. **sv. Marcelina a Petra**

3. června – Slavnost Těla a Krve Páně

Nepřála jsem si nic jiného než prožívat úplně normální všední dny

Každodennost činí věci kouzelnými

Ahoj, Bože, za poslední rok, kdy bojuji s rakovinou, bylo docela dost změn. Byla bych ti vděčná za trochu poklidnější časy. Za úplně normální všední dny!

Nějakým způsobem jsi mi, Bože, ale nyní zostřil smysly, takže si v poslední době velmi silně uvědomuji, co se kolem mě děje. No... dalo by se to nazvat i zvědavostí. Ano, jsem opravdu zvědavá a chci zjistit, jak chutná život a co přinese následující den, příští setkání... Ještě nikdy mi život nepřipadal tak plný překvapení anebo tak vzrušující a úžasný jako v posledních měsících. A přitom se v té době nestalo nic zvlášť pozoruhodného, naopak to byly samé všední věci. Ale zdá se mi, že právě ta každodennost je činí tak kouzelnými. Během terapie jsem si nepřála nic jiného než prožívat úplně normální všední dny s úplně normálními setkáními a běžnými událostmi. A právě to mi teď, Bože, dáváš – a k tomu navíc spoustu věcí, které mě rozesmějí. Děkuji ti!

Podstatné věci jsou ty úplně jednoduché

Jeden můj známý kněz P. Martin mi na začátku našich rozhovorů během mé léčby dal jedno slovo - neobvyklý dárek, které poměrně často užíval. Díky tomu se pak dostalo i do mé slovní zásoby. Do té doby jsem ho běžně nepoužívala, ale teď ho vyslovuji častěji a vždycky si při tom na Martina vzpomenu.

Řekl mi, že můj současný život je zaměřený na to „podstatné“. Dal mi tím hodně látky k přemýšlení. Je to zvláštní slovo: „podstatné“. Co se tím myslí? Co je podstatou života? Je podstata živá? Myslím, že podstatné věci jsou ty úplně jednoduché.

Podstatný je obyčejný zvuk všedního dne. Podstatné je nepřemýšlet o hloupostech, konzumu a snaze zalíbit se. Podstatné je důvěřovat Všemohoucímu a nenechat se spoutat tím, co nás obklopuje. Podstatné jsou důvěra a naděje. Podstatné je umět odlišit podstatné od nepodstatného a ... být si jist tím podstatným.

Možná mám před sebou ještě další roky, a možná taky ne

Je na čase konečně uspořádat všechny ty mé dopisy pro tebe, Bože. Už jsem přežila tři roky navzdory všem prognózám. Tři roky naplněné vírou, láskou a nadějí. Tři roky, v nichž jsem toho hodně zvládla, hodně se naučila... a hodně psala.

Ze začátku jsem často psala frustrovaná, rozzlobená, plná strachu a nejistoty. I dnes se tak občas ještě cítím. Ale převážně jsem vděčná a pokojná. Nevím, kolik času mi ještě dopřeješ.

A příští vyšetření, jak se nemoc vyvíjí, bude za pár týdnů. Možná mám před sebou ještě další roky, a možná taky ne. Ty poslední tři jsem si navzdory všem výkyvům moc užívala a s plným přesvědčením mohu říci, že jsem žila velmi dobře.

Splnil jsi mi mé přání obyčejného všedního dne, uspořádaného a stabilního. Jen ty, Bože, víš, co pro mě znamená psaní. Stalo se součástí mé (nové) identity. Nevím, co všechno z toho ještě vzejde.

Se svolením zpracováno podle knihy Kühröde-Warnkenová, Corinna Můj růžový život s Bohem a rakovinou, kterou vydalo nakladatelství Paulínky Redakčně upraveno

O knížce: Po stanovení diagnózy rakoviny podstoupila autorka operaci a za nějakou dobu byla propuštěna z nemocnice. O téměř pět let později přišla jako blesk z čistého nebe stejná diagnóza. Další dvě operace ani chemoterapie nepomohly, až nový lék zastavil růst metastáz. Na základě těchto zkušeností a také z radosti ze psaní si začala vést svůj blog, kde zpracovávala mnohé ze svých prožitků. Nadto psala i dopisy Bohu, jehož blízkost vnímala ve všech krásných, ale i těžkých obdobích svého života. A obojí se nachází právě v této knize, která představuje autentické svědectví ženy, jež navzdory onkologické diagnóze prožívá nejlepší období svého života.

NOC KOSTELŮ 2018

Děkuji všem dobrovolníkům, kteří pomáhali během přípravy a průběhu akce Noc kostelů, která se letos konala v 5 kostelích. Děkuji také všem účinkujícím.

Pán Bůh zaplať.

Sbírka z 20.5. 2018 = 2. 322,- Kč. Děkuje.